

въ піянството или въ друга вредительни привычки се ти всплѣтѣ плачать, уплакватся и укорѣватъ венеселето. И тія прекрасныѣ цвѣта сѫ за нась предизвѣстіе за бѣдѣтъ на неразмышленіето. Человѣкъ има словесность и не трѣба слѣпо да ся покорѣва на страститѣси, но да дѣйствува съ умъ и размышленіе. »

По той начинъ съ едно безпрестанно работание съединѣваше разговоръ поучителенъ съ чисто удовольствіе. Іаковъ и Марія приминаха въ спокойното това прибываніе три години и счастіето кое то испытваха, направи ги да забравятъ вовсе заминалото си ѹесчастіе. Съ всичките тія когато есенята достигна четвърти путь и когата по плади съпънитѣ начнаха да ся простиратъ по надлѣзъ и червенитѣ звѣздички ся въртѣха около листата си и послѣднитѣ цвѣта които украсяваха градивата начнаха да ся губатъ, или листата на дръвата начнаха да лѣтатъ и Слыщето ел виждаше да ся приготвѣше за и очивката зима, Іаковъ почувствува чувствително да ся губатъ силитѣ муги често испытваше едно легко расположение, крѣше обаче положеніето си отъ Марія като ся боеше да іж не наскръби, но принадлежданіята които прѣвѣши за цвѣтата, обладаваше ся отъ една мѣланхолія която мѫчаше сърдечно.

Единъ денъ гледаше единъ розъ предвременъ, която противъ времето продължаваше да е весела, но иска да іж откажне по червенитѣ листа падаха пръснаты далечь. »Ето щое человѣкъ, каза старецъ; въ младостта си прилича на розъ която има